ולא ימלו ב׳ ויעשו כן בחודש הרביעי ויראו
מלך מואב כי חזק המלחמה מאנשיו ס׳ ס׳

ושלשה ומחצה ד׳ ויסעו לו מלחמה לבן עד
ויבא שדה ארם ס׳ ומלך יהודה יב׳ בחודש ס׳

ויעשו לבנו ב׳ הדרך דרך מדבר אדום ודרך
ארם ס׳ ס׳

ערערת ובלתי רו שלם ׃
אשר בספר יר שו את ערי
חנגב ועלו מרשעם בחר
ציון לשפט את הר עשו
והיתה ליהוה המלוכה ׃

סכום הנסורים
עשרים ואחד

ויהי דבר יהוה אלי ענה בן
אמתי לאמר קום לך אל
נינוה העיר הגדולה וקרא
עליה כי עלתה רעתם לפני
ויקם יונה לברח תרשישה
מלפני יהוה וירד יפו וימצא
אניה באה תרשישה ויתן
שכרה וירד בה לבא עמהם
תרשישה מלפני יהוה ׃
ויהוה הטיל רוח גדולה אל
הים ויהי סערה גדולה בים
והאניה חשבה לשבר ׃
ויראו המלחים ויזעקו איש
אל אלהיו וישלכו את הכלים
אשר באניה אל הים להקל
מעליהם ויונה ירד אל ׃
ירכתי הספינה וישכב
וירדם ויקרב אליו רב
החבל ויאמר לו מה לך

ערים ס׳ קוס קרא אל אלהיך
אולי יתעשת האלהים ׃
לנו ולא נאבד ויאמרו ׃
איש אל רעהו לכו ונפילה
גורלות ונדעה בשלמי ׃
הרעה הזאת לנו ויפלו ׃
גורלות ויפל הגורל על יונה ׃
ויאמרו אליו הגידה נא לנו
באשר למי הרעה הזאת
לנו מה מלאכתך ומאין ׃
תבוא מה ארצך ואי מזה
עם אתה ׃ ויאמר אליהם ׃
עברי אנכי ואת יהוה אלהי
השמים אני ירא אשר עשה
את הים ואת היבשה ׃
ויראו האנשים יראה ׃
גדולה ויאמרו אליו מה זאת
עשית כי ידעו האנשים כי
מלפני יהוה הוא כי הגיד להם ׃
לחם ׃ ויאמרו אליו מה נעשה
לך ונשתק הים מעלינו כי הים
הולך וסער ׃ ויאמר אליהם ׃
שאוני והטילוני אל הים ׃
ישתק הים מעליכם כי יודע ׃
אני כי בשלי הסערה הגדולה
הזאת עליכם ׃ ויחתרו האנשים
להשיב אל היבשה ולא יכלו

מיהם סחו לך וסער עליהם ׃
ויקרא אל יהוה ויאמרו ׃
אנה יהוה אל נא נאבדה
בנפש האיש הזה ואל תתן
עלינו דם נקיא כי אתה ׃
יהוה כאשר חפצת עשית ׃
וישאו את יונה וישליכו אל
הים ויעמד הים מזעפו ׃
וירא האנשים יראה גדולה
את יהוה ויזבחו זבח ליהוה
וידרו נדרים ׃ ומן יהוה דג ׃
גדול לבלע את יונה ויהי יונה
במעי הדג שלשה ימים ׃
ושלשה לילות ׃ ויתפלל יונה
אל יהוה אלהיו ממעי הדגה ׃
ויאמר קראתי מצר לי אל ׃
יהוה ויענני ממעי שאול ׃
שועתי שמעת קולי ׃
ותשליכני מצולה בלבב ׃
ימים ונהר יסבבני כל משברך ׃
וגליך עלי עברו ואני אמרתי ׃
נגרשתי מנגד עיניך אך ׃
אוסיף להביט אל היכל ׃
קדשך ׃ אפפוני מים עד ׃
נפש תהום יסבבני סוף חבש ׃
לראשי לקצבי הרים ׃
ירדתי הארץ בריחיה בעדי

ושלשה ימים ד׳ דרך שבת פסוק והרשע פסוק
ושלשה ימים ס׳ ליה כי נשואתי ס׳ ס׳

ויקרא ד׳ קוס ומבחרו ואמבי אעמוד ועשוה חיל
באפריקה ס׳

לראשי׳ ל׳ לכן שמר לראשי מוף חטרש לרב
מכמה לראשי׳ ביום נשיק שמיאלו קדמייה׳ ס׳ :

בחזקה ל׳ ודיינדאמט בחזקה ראמט לא לקחה מי בחזקה ומודא לחיין אמר בני ישראל ויקראו אל אלהים ס׳ וחד
ובחזקה ודיינכס אמט׳ ס׳ ולא עשה זה לפני בשדה בן שאול ב בן בן עשרים דאחזו והמרדו ויראו אלהים ס׳ :

לעולם ותעל משחת חיי
יהוה אלהי בחת עטף עלי
נפשי את יהוה ובר תיות בוא
אליך תפלתי אל היכל קדשך
משמרים הבלי שוא חסדם
יעזבו ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי
אשלמה ישועתה ליהוה
ויאמר יהוה לדג
ויקא את יונה אל היבשה

ויהי דבר יהוה אל יונה שנית
לאמר קום לך אל נינוה
העיר הגדולה וקרא אליה
את הקריאה אשר אנכי
דבר אליך ויקם יונה וילך
אל נינוה כדבר יהוה ונינוה
היתה עיר גדולה לאלהים
מהלך שלשת ימים ויחל
יונה לבוא בעיר מהלך יום
ויקרא ויאמר עוד
ארבעים יום ונינוה נהפכת
והאמינו אנשי נינוה באלהים
ויקראו צום ולבשו שקים
מגדולם ועד קטנם ויגע
הדבר אל מלך נינוה ויקם
מכסאו ויעבר אדרתו מ

מעליו ויכס שק וישב על
האפר ויזעק ויאמר בנינוה
מטעם המלך ורבליו לאמר
האדם והבהמה הבקר והצאן
אל יטעמו מאומה אל ירעו
ומים אל ישתו והתכסו
שקים האדם והבהמה
ויקראו אל אלהים בחזקה
וישבו איש מדרכו הרעה
ומן החמס אשר בכפיהם
מי יודע ישוב ונחם אלהים
ואל אבד ויראה אלהים
את מעשיהם כי שבו
מדרכם הרעה ויתנחם אלהים
על הרעה אשר דבר לעשות
להם ולא עשה ויחר לו
ויתפלל אל יהוה ויאמר
אנה יהוה הלוא זה דברי
עד היותי על אדמתי על כן
קדמתי לברח תרשישה כי
ידעתי כי אתה אל חנון
ורחום ארך אפים ורב חסד
ונחם על הרעה ועתה יהוה
קח נא את נפשי ממני כי
טוב מותי מחיי

ויאמר יהוה
ההיטב חרה לך ויצא
יונה מן העיר וישב מקדם
לעיר ויעש לו שם סכה
וישב תחתיה בצל עד אשר
יראה מה יהיה בעיר ויכן
יהוה אלהים קיקיון ויעל
מעל ליונה להיות צל על
ראשו להציל לו מרעתו
וישמח יונה על הקיקיון
שמחה גדולה וכמות אלהים
תולעת בעלות השחר
למחרת ויכה את הקיקיון
ויבש ויהי כזרח השמש
וימן אלהים רוח קדים
חרישית ותך השמש על
ראש יונה ותתעלף וישאל
את נפשו למות ויאמר טוב
מותי מחיי ויאמר אלהים
אל יונה החיטב חרה לך על
הקיקיון ויאמר היטב חרה
לי עד מות ויאמר יהוה אתה
חסת על הקיקיון אשר לא
עמלת בו ולא גדלתו שבן
לילה היה ובן לילה אבד
ואמלא אחוס על נינוה
העיר הגדולה אשר ישבה

ויאמרי אלהים כן ודי אנדו ודי ריקדע ודי מיאדיה ודי מיצנ׳ הדאדין ושישאה ארין ישדיני חמיש בעשרי אנש חנה נתרי לכט קדיב לבשר ואל בנר אדן יאדנאות הבריה וחבירו
שדי אשיק אבל שדיו אשתן ראל ור ע בעטעק ואמנד ארתבריוני קוס עיה בבדי ארכ הדלולה אדיה אדבלעם שאל שאלהדי בנר אל ומנד שאלהב דיבדי ומים ס׳ ס׳ ס׳ :

חרבה מ משתים עשרה רבו
ארם אשר לא ארע בין
ומינו לשמאל ובחמה חבה

ארבעה
ושמונה
פסוקים

דברי חזה אשר חזה אל
מובח המזבח בשתי בימי
ווהם אחז יחזקיהו המלכי
יהודה אשר חזה על
שמרון וירושלם שמעו
עמים כלם הקשיבי
ארץ ומלאה ויהי אדני
יהוה בכם לעד אדני
מהיכל קדשו כי הנה יהוה
יצא ממקומו וירד ודרך
על במותי ארץ ונמסו
ההרים תחתיו והעמקים
יתבקעו כדונג מפני האש
כמים מגרים במורד
בפשע יעקב כל זאת
ובחטאות בית ישראל מי
פשע יעקב הלוא שמרון
ומי במות יהודה הלוא
ירושלם ושמתי שמרון
לעי השדה למטעי כרם
והגרתי לגי אבן מחומיה

אבלה וכל פסילה וכתתו
וכל אתנניה ישרפו באש
וכל עצביה אשים שממה
כי מאתנן זונה קבצה ועד
אתנן זונה ישובו עד זאת
אספדה ואילילה אילכה
שוללי ערום אעשה
מספד כתנים ואבל כבנות
ענה כי אנו שחמכותיה
כי באה עד יהודה נגע עד
שער עמי עד ירושלם
בגת אל תגידו בבכו אל תבכו
בבית לעפרה עפר
התפלשתי עברי לכם
יושבת שפיר ערומה בשת
לא יצאה יושבת צאנן
מספד בית האצל יקח ממכם
עמדתו כי חלה לטוב
יושבת מרות כי ירד רע
מאת יהוה לשער ירושלם
רתם המרכבה לרכש
יושבת לכיש ראשית
חטאת היא לבת ציון כי
נמצאו פשעי ישראל לכן
תתני שלוחים על מורשת
גתי אכזיב לאכזב
למלכי ישראל עד הורש

אבי לך יושבת מרשה
עד עדלם יבוא כבוד
ישראל קרחו וגזו עליבני
תענוגך הרחיבי קרחתך
כי גלו ממך
חזיו חשביאון
ופעלילי עלמי שכבותם
באוק חבקוק יעשוה כי יש
לאל רם וחמדו שדות
וגזלו בתים ונשאו ועשקו
גבר וביתו ואיש ונחלתו

לכן כה אמר יהוה הנני
חשב על המשפחה הזאת
רעה אשר לא תמישו
ממשם צוארתיכם ולא
תלכו רמה כי עת רעה היא
ביום ההוא אשא עליכם
משל ונהה נהי ואמר
שדוד נשדנו חלק עמי
ימיר איך ימישלי לשובב
שדינו יחלק לכן לא
יהיה לך משליך חבל בגורל
בקהל יהוה
אל תטפו
אל תטפו לאלה לא
יסגו כלמות האמור בית
יעקב הקצר רוח יהוה אם